

Ved Parkash etc. v. Faqir Chand etc. (Gurdev Singh,; J.)

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਗੁਰ ਦੀਨ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬੀ. ਟੀ. ਸੀ., -ਅਪੀਲੈਟਸ।

ਬਨਾਮ

ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਆਦਿ, -ਜਵਾਬਦਾਰਾ

1965 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 80

9 ਮਈ, 1972-

ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਏ- ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ- ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ -ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ। ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ—ਕੀ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੋਟੀਕਸ਼ਨ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ — ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) — ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 14 ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ—ਕੀ ਲਈ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਬਜ਼ਾ—ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ—ਕੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ—ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ—ਕੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ ਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ- ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਹੈ, th^e ਸੂਟ ਵੱਜਿਦ ਫੇਲ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ (ਨ) ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿਧਾਂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਲਾਗੂ ਕਰੋ। ਗੈਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦੇ, ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ। ਗੈਰ-ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ।

ਜ਼ਾਬਤ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਰਡਰ 20i ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਹ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਡਿਕਰੀ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ / ਦੀ? ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਣ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜ਼ਮੀਨ

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਲੈਨਿਡ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

1964, ਸ੍ਰੀ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਨਾਰਨੌਲ, ਦੀ ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, 1964, (ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 400 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਝਗੜੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ। ਖਾਤੇ 'ਤੇ 55.50 NP, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ), ਰੁਪਏ। 455.50 ਐਨ.ਪੀ. ਇਨਾਂ ਵੈਡੀਡੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ! ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ- ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ/ਮੁਦਈ ਧਿਰ) ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ 5 ਵੀਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ 23 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ) ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ } ਡੀਸੀਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵੱਡੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ

ਵੱਲੋਂ

ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ.ਐਨ. ,

ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਕਰਾਸ* ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 80 ਅਤੇ 298 ਆਫ 1965, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ (ਨਾਰਨੌਲ ਵਿਖੇ) ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੂਟ ਭੇਪਤ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾਰਨੌਲ ਦੀ ਮਾਲੀਆ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 14 ਬਿਘੇ 18 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1962 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜਵੰਤੀ ਰੁ. 800. ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਸ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀ ਹੈ। ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ

Ved Parkash etc. v. Faqir Chand etc. (Gurdev Singh,; J.)

ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੂਟ। ਕਾਬਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੋ ਸੁਧਾਰਾਂ 'ਤੇ 1,800

ਜ਼ਮੀਨ. ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਚਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 'ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਇਹ ਦੋ ਵੈਡੀਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ, ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 455.50, ਪਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ:

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ"।

(2) ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰ-ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(3) ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ (1965 ਦੇ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 298) ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲੈਣ। ਵਿਕਰੀ ਉਹ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ 'ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਆਪਣਾ ਤਰਜੀਹੀ ਹੱਕ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਾਪਤੀਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ *ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ* (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਖੁਦ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੇਲ. ਜਿਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ ਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ (1965 ਦਾ RSA 298) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

(4) ਕਰਾਸ-ਅਪੀਲ (1965 ਦਾ ਆਰਐਸਏ 80) ਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵੈਂਡੀਜ਼, ਅਰਥਾਤ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇਕੱਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ. ਮੈਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਾਦਾ ਝਗੜਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(1) I.L.R., 1972(1) Pb. & Hr. 342 (FB) =ATR, 1972 PK & Hr. 99-
(FB) ਆਈ

ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਫਾਰਮ ਆਰਡਰ 20, ਨਿਯਮ 14, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਆਦਿ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਕੀ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ *ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਚੇਤ ਰਾਮ (2)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੀ ਵਿਕਰੀ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਰੁਤਬਾ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

(5) ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲਓ ਜਿੱਥੇ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਦਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਖੁਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਵੈਡੀ ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਛੁਡਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਡਿਕਰੀ, ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਚਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 20, ਨਿਯਮ 14, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(2) AIR 1971 SC 369-1970 PLJ: 780:

ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਆਇ (ਗੁਜਰਾਲ, ਜੇ.)

ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ 1965 ਦੇ RSA 80 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। 1965 ਦੀ ਕਰਾਸ ਅਪੀਲ, RSA 298, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਮੂਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਏ. ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ ਅਤੇ ਮੈਟ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਜੇ.

ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਇ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1972 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 33-ਐਮ

ਮਈ 11, 1972

ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ (1971 ਦਾ XXVI)- ਧਾਰਾ 3(1) (a)(i), 3(1) (a) (ii), 3(1) (a)i(iii), 3(1) (ਬੀ), 8, 9 ਅਤੇ 14— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਆਰਟੀਕਲ 22— ਧਾਰਾ 3(l)>(a) (ii), 3(1) (a) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ iii) ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ 3(1) (a) (i)- ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ - ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਢੰਗ) ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨਾਲ - ਸਿਧਾਂਤ - ■ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਧਾਰਾ) 3(1) (ਏ) ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ 3(1) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਟ੍ਰਿਜ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਉਸ

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) (a) ਦਾ। ਇਸ) ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ) ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਧਾਰਾਂ ਨੇ ਸਰਗਰਮੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ) ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਜਾਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ . ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ), ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ, ਉਹ ਸਭ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਜਾਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ